

Kedves Tolna Megyeiek! Kedves Vendégeink!

A mai napon, az összetartozás jegyében „Vár a megye” mindenkit, s engedjék meg, hogy a Tolna Megyei Önkormányzat nevében tisztelettel és barátsággal üdvözljem Önöket, a Tolna Megyei Értékek Napján.

Minden év augusztusában, büszkén gondolunk az ezer esztendeje alapított magyar államra, melynek egyik legfontosabb építőköve: a megye. Az egykor tekintélyes idők megváltoztak, Mikes Kelemen kifejezésével élve: „*Amennyien már maradtunk, egy szilvafának az árnyékában is elférünk.*” Ettől függetlenül a megye köszöni szépen, jól van, mondhatni úgy is: jól megy tovább.

Úgy gondoljuk, hogy a megye nem csupán egy közigazgatási határvonalat jelent, nem csak egy területi egység a térképen. Ezeknél sokkal több és valóságosabb, amit a mai rendezvényünkkel kívánunk bemutatni.

Régi, de jogos a felvetés, hogy „*Mit tehet arról a drága hegy, ha kincseit belőle nem szedik*”. Nos – Kedves Vendégeink – Tolna megyében már javában szedik, melynek eredményeképpen büszkén jelenthetem be, hogy összesen 37 település értéktárában közel 400 érték szerepel, köszönhetően a helyi bizottságok értékgyűjtő munkájának, valamint az önkormányzatok támogatásának.

Igazán dicséretes, hogy a megye kincseinek felkutatásába ekkora elszántsággal és odaadással kezdtek bele. Közös értékeink felszínre kerítése nem kevés szorgalmat és tudást kíván. Gondoljunk csak bele, mely tulajdonságok miatt nevezhetünk valamit értéknek.

Talán a következőket vehetjük sorra: értékes, ha valami *ritka*, netán *régi*. Esetleg *hasznos* vagy *híres*, *pénzt ér*, vagy csak egyszerűen *kedves* számunkra. Ezek alapján például egy festmény vagy egy szobor is lehet értékes, de e szempontok mentén példaként vehetünk egy csinos hölgyet is:

Ritka vagy régi: egy idő után biztos. Hasznos: kétségkívül. Pénzt ér: semmiképpen. Végül, kedves számunkra: ez a legfontosabb.

Bár tréfának szántam az előzőeket, mégis úgy gondolom, a modern társadalomnak, s valamennyiünknek újra kell gondolnunk, mi jelenti számunkra az igazi értéket.

Rendkívül fontos, hogy a kevés becsben tartott, elfeledett értékek feltárásán túl, magunk is teremtsünk értékes dolgokat. Sokszor egyszerűbb meglátni a kézzel foghatót, ám emberi kapcsolatainkat, a találkozás örömét ugyanolyan értékként kell megbecsülnünk, mint bármely másikat.

A Tolna Megyei Önkormányzat számára – Tisztelt Hölgyeim és Uraim – valamennyi a 109 település közül, kivételes értéknek számít. Ezért is jöttünk Kölesdre, hiszen az értékeknek figyelem és megbecsülés jár. Jövőre talán Váralja, Bonyhád vagy Györköny ajtaján kopogtatunk, nem tudom... Mindenesetre, ezúton is köszönöm Polgármester Úrnak és a kölesdieknek, hogy részt vállaltak ebben a gyönyörű misszióban: „Kincses Tolna megye” felfedezésében.

„Minden rész az egészért lévén alkotva” – Kölcsey gondolatának jegyében mi is úgy hisszük: települések nélkül nincs megye, megye nélkül a települések is egymaguk maradnak.

Tolna megye kincsei: gazdag vizeink és erdőink, kiváló borvidégeink, vagy élő hagyományaink a megyei identitástudat sarokköveit jelentik; nem csupán mindennapi életünk gyönyörű díszletei, hanem tovább építhető és gyarapítható értékek is egyben. Nem is kétséges, hogy ide érkezni és itt élni egyaránt jó.

Ezt az érzést akarták magukévá tenni a bogysiszlóiak is, akik egészen odáig mentek, hogy az 1800-as években, valahogyan azt is elérték, hogy a Duna másfelé folyjék el. A viccet félretéve, én is legalább ennyire szeretek Tolna megyei lenni.

Ahogy az országot, úgy a megyét is számos megpróbáltatás érte a történelem folyamán. Visszatekintve nehéz elhinni, de Tolna megye a 15. század végén 561 helyiséggel a nagy Magyarország hetedik legnagyobb megyéje volt, mi több, gazdasági erejét tekintve negyedik a rangsorban.

Mint tudjuk, a török vész rendkívüli módon érintette a megyét, s a lerombolt vidéknek újra talpra kellett állnia. Csak a 17. század végére lett rend, ám ekkor kezdődtek a híres megyehatár perek.

Tolna megye Baranyával is évődött, kihez tartozzon egy-egy település, magyarul: ki szedheti be a falutól az adót. Hála Istennek, ma már vita helyett inkább szövetség fűz bennünket Baranya megyéhez, akinek elnökét, Nagy Csabát és munkatársait barátsággal köszöntök rendezvényünkön.

Kedves Tolna megyeiek! Kedves Vendégeink!

Őszintén örülök, hogy ilyen széles körben, a megye értékeinek megismerésével, készülve az ünnepélyes, szeptember 1-jei megyenapra, a Tolna megyei összetartozás jegyében tölthetjük a mai napot.

Megtisztelő figyelmüket köszönöm, egyben kívánom: érezzék magukat vendégként s otthon egyaránt, fedezzék fel „Kincses Tolna megyét”!